

## ΓΕΝΙΚΗ

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 27 ΑΤΓΟΤΣΤΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.  
ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΤΑΝΗΣ.

Συνεδρίασις ζ'. Δημόσιος.

Προεδρία τοῦ κυρίου Ν. Ρενιέρη.

Ανεγνώσθη προβούλευμα τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 133 προσυπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, διὰ τοῦ ὅποιου προβάλλεται νὰ λαμβάνωσιν οἱ Δημόσιοι Νοτάριοι διὰ λόγου τοῦ ἔθυκοῦ ταμείου εἰς τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα ἀπὸ ἐν γρόσι ἔως χίλια, πρὸς ἥμισυ τὰ ἑκατόν ἀπὸ γρόσια χίλια ἔως πέντε χιλιάδας πρὸς ἐν τέταρτον τὰ ἑκατόν ἀπὸ δὲ γρόσια πέντε χιλιάδας καὶ ἐφεξῆς, πρὸς ἐν τὰ χίλια. Καὶ ἀφ' ἦσα ἔγγραφα δὲν περιέχουν ποσότητα χοηματικήν, θέλει λαμβάνει ἀπὸ γρόσια δύο τὴν συνήθη σελλίδα· καὶ εἰς κάθε ἀντίγραφο ἐπικυρωμένον, θέλει λαμβάνει ώσταύτως γρόσια δύο τὴν συνήθη σελλίδα· ὁ δὲ μηδός τῶν Νοταρίων νὰ προσδιορισθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Εμεινεν εἰς σκέψι.

Ανεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' ἀριθ. 132 προσυπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, διὰ τοῦ ὅποιου προβάλλεται, ὅτι διὰ νὰ ἐμποδισθῶσιν εἰς τὸ ἔτης ὄπωσον τὰ λαθρεμπόρια, καὶ αἱ κιβηλοποιίαι, νὰ διορισθῶσιν εἰς πᾶσαν ἐμπορικὴν πόλιν Γενικοὶ Μεσῖται, οὓς ἔχοντες ν' ἀνακαλύπτωσι διὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν Μεσῖτῶν, καὶ ἀναγέλλωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅλας τὰς ταιεύτου εἴδους παρανομίας· νὰ λαμβάνωσι δὲ οἱ Γενικοὶ Μεσῖται ἀπὸ τοὺς διωρισμένους παρ' αὐτῶν ὑπαλλήλους Μεσίτας τὸ ἐν τρίτον τῶν Μεσιτικῶν ἀπὸ τὰς πωλουμένας ἢ αὐτῶν πραγματείας. κ. τ. λ.

Εμεινεν εἰς σκέψιν καὶ τοῦτο.

Ανεγνώσθη ἡ διάταξις τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ὃποια ἐπιδιωρίθωθη, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ κοινοποιηθῇ οἰα τῷ τύπῳ.

Ἐπροβλήθη νὰ διορισθῇ Βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὅτοια νὰ συντάξῃ τὰς ὁδηγίας τῶν δύο διορισθεισῶν Ἐπιτροπῶν, δηλ. τῆς ἀναθεωρητικῆς καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκποιηθέντων ἔθυκον κτημάτων.

Ενεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ διωρίσθησαν οἱ Κύριοι Βρεφένης Θεοδωρητος, Γ. Λέλης. Ν. Σπηλιάδης, καὶ Λιβερίος, οἱ ὅποιοι νὰ συντάξουν τὰς ὁδηγίας ταύτας, καὶ νὰ τὰς παρουσιείσουν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐπροβλήθη νὰ διορισθῇ Βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὅ-

πεία ν' ἀναγνώσκῃ τὰς μερικὰς ἀναφορὰς, καὶ νὰ διεύθυνῃ αὐτὰς ὅπου ἀνήκει.

Ενεκρίθη ἡ πρότασις καὶ διωρίσθησαν οἱ κύριοι Ἀναγνώστης Διδασκάλου, Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης, καὶ Λάζαρος Ἀλεξάνδρου.

Ανεγνώσθη προβούλευμα τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 138 προσυπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸ ὅποιον ἐγκλείεται σχέδιον νόμου περὶ συστάσεως ἐμπορικοῦ δικαστηρίου εἰς Ναύπλιον.

Εμεινεν ἔως οὗ νὰ ληφθῶσι γενικώτερα μέτρα περὶ συστάσεως διαφόρων δικαστηρίων.

Ἐπροβλήθη, ὅτι ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον κανένα τῶν προεκλεχθέντων μελῶν τῶν δύο ἐπιτροπῶν τῆς τε ἀναθεωρητικῆς καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκποιηθέντων ἔθυκων κτημάτων, νὰ ἦναι ὑπεύθυνον εἰς τοὺς ἔθυκους λογαριασμοὺς, δηλ. νὰ ἦναι ὄφειλέτης δημοσίων χοημάτων καταχειριστηκὼς ληφθέντων, νὰ ἐξώνεται τοῦτο τὸ μέλος καὶ νὰ ἀντικαθίσταται ἄλλο.

Ενεκρίθη ἡ πρότασις.

Ἐπροβλήθη, ἐσυζητήθη, καὶ ἀπεφασίσθη, ὅτι ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, κανεὶς ἄλλος ὅποιασδήποτε τάξις, καὶ βαθμοῦ ἀν ηθελεν εἰσθαι, δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν τὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ὅπετις ἔχει ὑπόθεσιν, ν' ἀναφέρεται δι' ἀναφορᾶς του.

Ανεγνώσθη προβούλευμα τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 144, εἰς τὸ ἑποῖον ἐγκλείεται σχέδιον νόμου περὶ συστάσεως τῶν ἀκολούθων δικαστηρίων εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

α. Τὸ τῶν εἰρηνοδικῶν.

β'. Τὸ ἐπαρχιακόν.

γ'. Τὸ τῶν ἐκκλήσιων.

Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, εἰς ὅσας ἐπὶ τοῦ παρόντος συγχωρεῖται, νὰ διορισθῶσι τὸ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τὸ ἐπαρχιακόν. Νὰ συσταθῶσιν ἀκόμη καὶ εἰς ἐκάστην νῆσον τοῦ Αἰγαίου Πελάγειος ὡσαύτως δύο δικαστήρια, τὸ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τὸ ἐπαρχιακόν εἰς δὲ τὴν Νάξον νὰ διορισθῇ καὶ δικαστήριον τῶν ἐκκλήσιων, τὸ ὅποιον νὰ θεωρῇ ἀνεκκλήτους ὑποθέσεις μέχρι τῶν 5 κιλιούν γροσίων.

Εμεινεν εἰς σκέψιν.

Ἐπροβλήθη περὶ συστάσεως τοῦ θαλασσίου δικαστη-

μίου, καὶ διερίσθησαν εἰς Βουλευταὶ κύριοι: Σπ. Παππαλεζόπουλος, Ἰωάν. Καράπαυλος, Ἐμμανουὴλ Σπυρίδωνος, Ἐμμανουὴλ Βεργάρδος, καὶ Τάτσης Μαγγίνας, διὰ νὰ ἐκθέσουν καὶ παρουσιάσουν εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν δικαστηρίων.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς διορισθεῖσης Βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ δώσῃ σχέδιον περὶ τῶν δασμῶν ἐγκλείεται δὲ καὶ δικαίογος αὐτῶν. Ή ἐπιτροπὴ αὕτη προσβάλλει, ὅτι τὰ ἐκ τῶν δασμῶν χρήματα νὰ συναθροισθοῦν κατὰ τὸν ὄποιον ὁ πρῶτος στόλαρχος θέλει ἐγκρίνει τρόπον. Ταῦτοχρόνως ἀνεγνώσθη καὶ ὁ κατάλογος τῶν δασμῶν, καθὼς καὶ ὁ ὑπόθετικὸς λογαριασμὸς αὐτῶν, ὁ ὄποιος ἀναστῆνει εἰς τὴν ποσότητα τῶν γροσίων 2,236,750.

Κατὰ συνέπειαν ἐπιστρέψθη, ἀν πρέπη νὰ πωληθῶσιν εἰς δασμοὺς τῆς Ηελοποννήσου ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ νὰ συναχθῶσι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἔθνικοῦ ταμείου.

Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις

Ἐκ Σαλαμῖνος, 24 Αὔγουστου.

Τπὸ πολλῶν ἐρχομένων ἐνταῦθα ἐκ Μεγάρων εἰδοποιεύμεθα ὅτι ὁ Κιουταχῆς ἀνεχώρησεν ἐκ Θηβῶν μὲ τὰ στρατεύματά του.

Τὸ αὐτὸ μᾶς ἐβεβαίωσε καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ στρατηγοῦ Κοιεζώτου ὡς ἀληθέστατον, καὶ προσέτε ὅτι εἰς τὴν φυγὴν των αὐτὴν τοὺς ἐκτύπωσεν ὁ καστελλὸς Σκαυρτανιώτης φονεύσας ἐξ αὐτῶν περὶ τοὺς εἰκοσι, καὶ τοὺς ἐπῆρε καὶ πολλὰ θρέμματα.

Ἐξ Αἰγαίου, 27 Αὔγουστου

Ἄπο "Τόραν μανθάνομεν σήμερον ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἐφθασεν εἰς Σοῦδαν τῆς Κρήτης.

[Παράγαφος γράμματος τῆς 20 Αὔγουστου ἐνεστῶτος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.]

Χθὲς τὸ πρωὶ ἡ ἐνταῦθα Διοίκησις ἔδωκεν ἀσυνητικὴν ἀπόκρισιν, ὅτι δὲν δέχεται τὴν μεσιτείαν τῶν τριῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων διὰ νὰ τὴν ἐξισάσωσι μὲ τοὺς "Ελληνας, ἀλλ' ἀναφέρεται εἰς τὴν προλαβοῦσαν περίφημαν εἰδοποίησίν της τῆς 15 Ιουνίου καὶ ἀφίνει εἰς τὸν Θεὸν, διὰ νὰ πολεμήσῃ, λέγει, τοὺς ἔχθρούς της.

Οἱ τρεῖς Πρέσβεις ἔκαμαν ἀμέσως πρὸς αὐτὴν νέαν εἰδοποίησιν, διὰ τῆς ὥποιας τὴν φανερόνουν τὰ μέτρα, τὰ ὥποια θέλουν λάβει πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν Μονάρχων των. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν τελευταίαν εἰδοποίησιν ἡ Πόρτα δὲν ἡθέλησε νὰ τὴν δεχθῇ. Διὸ στέλλονται σήμερον ἀρκετοὺς ταχυδρόμους ἔκαστος, εἴστε τὰς αὐλάς των, καὶ εἰς τοὺς Ναυάρχους των, καὶ εἰς τοὺς κατὰ διαφόρους τόπους Προξένους των καὶ θέλομεν ἵδει τώρα τὸ ἀποβησόμενον.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1826 εἰς τὴν πόλιν τῶν Αθηνῶν ἡ Ἀστυνομία ἀνεκάλυψεν ἔνα τρομερὸν προμελετημένον φόνον ἐνὸς πραγματευτοῦ Ἐπιταγησίου ("Ιδε Ἐφημ. Αθηνῶν Αριθ. 22 καὶ 23 τοῦ 1826), ὅτε συνέλαβεν ἔνα στρατιώτην ὄνομαρθόμενον Τζούθην, καὶ μίαν γυναικαν ὄνομαρθόμενην Ἐλευθερίαν. Συστηθεῖσα δὲ ἐπιτροπὴ ἐγκληματικοῦ δικα-

στηρίου κατεδίκασε τὸν στρατιώτην εἰς θάνατον. Εἰς τὴν πόλιν ὅμως τῶν Αθηνῶν διεδόθη λόγος, ὅτι εἰς τὸν φόνον τοῦτον ἦτο συμπαράκτωρ καὶ τις Αθανάσιος Χινότωρος, καὶ αὐτὸς στρατιώτης, καὶ εἰς τοῦ ὄντος τὸν οἶκον ἔγινεν ἡ πρᾶξις, καὶ τοῦ ὄποιον παραμάνα ἦτο [ὡς λέγεται]. ἡ ρήθεισα Ἐλευθερία. Ο στρατιώτης οὗτος εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος ἔγινεν ἄφαντος, καὶ οὔτε ἥλθε πλέον εἰς τὴν Αττικὴν. Οὗτος κατ' αὐτὰς τοῖς ἡμέρας ἥλθεν εἰς τὴν νῆσον ταύτην, τὸν ὄποιον βλέποντες μερικοὶ πολῖται Αθηναῖοι καὶ ἄλλοι, καὶ ἐνθυμηθέντες τὸ τρομερὸν ἐκείνο ἐγκληματικόν, ἀρχίσαν νὰ λαλοῦν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ τοῦ ἄνω εἰρημένου στρατιώτου, ὡστε ἐφθασε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς Γ. ταύτης Ἀστυνομίας, ἡ οἵοις α τὸν οὐνέλασθε καὶ τὸν ἐφυλάκωσε, καὶ ἥδη καταγίνεται ἐξετάζουσα λεπτομερῆς τοὺς εἰδήμονας τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ φονέως. Απὸ πολλὰς ἀξιοποίηστος μαρτυρίας ἀποδεικνύεται ἐγκληματικός περιγραμμένος δὲ μὲ μεγάλην περιέργειαν τὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Εἰς τὸν 50 Αριθ. τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κατεχωρίσαμεν τὴν ἀρχὴν συνοπτικῆς τίνος διηγήσεως περὶ τῶν τελευταίων συμβάντων εἰς τὴν πτῶσιν τῆς ἀκροπόλεως τῶν Αθηνῶν. Σπεύδομεν δὲ τώρα νὰ δώσωμεν εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὰ ἐπίλοιπα τῆς πελλοῦ λογου ἀξίας ταύτης ὑποθέσεως.

Ο Αὐστριακὸς κυβερνήτης ἔκαμε τὴν ἔξης ἀπόκρισιν, φυλαγμένην κατ' ἔννοιαν μᾶλλον παρὰ κατὰ λέξιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς Ἀκροπόλεως.

"Τὸ πρᾶγμα ἔχει ἀργητα ἔως ὅτου νὰ προσκληθεῖ, καὶ αἱ ἄλλαι δυνάμεις ἀλλ' οὐδὲ ὁ πατέρας τὸ δέχεται. Τωσόχεται ὅμως ἡ ἐξοχήτης του νὰ δεχθῇ ὅτι ἄλλο βιητήσετε. Σᾶς ὅμινών εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως μου καὶ εἰς τὸ ὄνομα τῶν βασιλέων τῶν ἔθνων τῆς Εὐρώπης, διδων σας καὶ τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, ὅτι θέλετε ἔχει πάταν ἀσφάλειαν εἰς τὴν ἔξοδόν σας" καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐρχοματικός εἰς τὴν συνοδίαν σας, ἔως ὅτου νὰ ἐμβαθεῖτε,

Γράφει ἔπειτα πρὸς τὸν Αὐστριακὸν καπιτάνιον ὁ Συνταγματάρχης Φαβέριος παριστάμε εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ φρουρὰ δὲν δέχεται σύνθηκας χωρὶς τὴν παρουσίαν διοικητῶν καὶ τῶν ἄλλων δύο δυνάμεων, ἡ τούλαχιστον τῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν. Φθάταντος δὲ τότε καὶ ἀρχατος εἰς Κερκτίνι τοῦ Γάλλου ἀντεναύπροτου κυρίου Δεριγύη, ὁ Αὐστριακὸς καπιτάνιος ἐκοινοποιήσεν εἰς αὐτὸν τὴν ζήτησιν τῆς φρουρᾶς, ὅστις δεχθεῖσης τὴν προκλησιν γράφει.

Πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Ακροπόλεως.

Κύριοι!

Μοὶ ἐκοινοποιήθη ἐν γράμμα τραγμένον εἰς τὸ δέμα τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ακροπόλεως, διὰ τοῦ ὥποιον ζητεῖτε τὴν μεσολάβησιν Γαλλικοῦ κυβερνήτου. Κατὰ περιστατικής εἰς έδω, θέλω μαγκασθῆ κατὰ εἰς τὴν ἐξοχήτης του τὸν Σερασκερην να ἀναφέρω εἰπε ἐξισαρμα, διτί

"Ετερου γράμμα τοῦ Γάλλου Νανάρχους."

'Απὸ τὸ στρατόπεδον τοῦ Σερασκέρη

τὴν 21<sup>η</sup> Μαΐου 1827.

‘Η ἔξοχότης του ὁ ‘Φεσίτ-πασᾶς λαβὼν τὴν κοινωνίησιν τῶν προβλημάτων ὃσου μὸν ἔκαμαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀκροπόλεως διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν, καὶ σεβόμενος τὴν ἴδικήν μου μεσολάθησιν καὶ ἐκείνην τοῦ κυρίου Κορυέρου κυβερνήτου τοῦ βρικίου τῆς Καισαροβασιλικῆς Αὐτοῦ Μεγαλεύτητος, δέχεται τὰς συνθήκας, αἱ ὅσοια φαίνονται εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα, τὰ ὅσοια ἐσυμφώνησε μετ’ ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ τὰ περικλείω ἐνταῦθα πρὸς πίστωσιν. Ἐκάμα ὅτι ἐκρέματο ἀπ’ ἐμὲ διὰ νὰ ἐπιγύχω ὥστε ὅλη ἡ φρουρὰ νὰ ἐξέλθῃ μὲ τὰ ὅπλα ἀλλ’ οἱ πασᾶς δὲν θέλει ἀπολύτως νὰ στέρηῃ εἰς τοῦτο πάρεξ ἀλλοίοις δὲν ἔμβωσιν εἰς τὴν συνθήκην, διὰ νὰ ἐξέλθωσιν ἐλεύθεροι. “Ο, τι ἡμπόρετα νὰ κερδίσω, ἐστάθη τὸ νὰ ἀφήσω εἰς τὴν ἐκλογήν σας τὸν ἐκδηλούμενον ὑπὸ τοῦ τρίτου ἄρθρου, καὶ εἴμαι πολλὰ πεπεισμένος ὅτι ἐκέρδισα ὅτι εὐλόγως ἡμπορεῦσαν νὰ ἐλπίσω, ἀφοῦ τὰ πράγματα ἀλλαζαν μετὰ τὸ ἀδείασμα τοῦ Φαληρέως· καὶ δὲν ἔμπαρω νὰ κάμω ἄλλο παρὰ νὰ εἴσω εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς νὰ παρατηρήσουν ὅτι αἱ συνθῆκαι, τὰς ὅποιας ἐδέσαμεν τῷσαν εἶναι καλήτεραι ἀπὸ τὰς πρώτας.

‘Ηθελε μὲ λυτήσει πολὺ, ἀν αἱ συνθῆκαι δὲν σᾶς πρέπουν, ἐνῷ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἔχετε τὴν Βεβαιότητα ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχετε καλητέρας. Εὔθυς δ’ ὡς οἱ ἀρχηγοὶ ὑπογράψουν εἰς τὸ ἐγκλειόμενον ἀντίγραφον ὅτι δέχονται τὴν συνθήκην, ὁ Σερασκέρης θέλει τὴν στείλει Τουρκιστὶ, ὑπογεγραμμένην καὶ σφραγισμένην μὲ τὴν σφραγίδα του, καὶ ἐγὼ θέλω μείνει παρὼν ἔως εἰς τὴν τελείαν ἐκτέλεσιν, διὰ νὰ τὴν ἀσφαλίσω ὅσον δύναμαι.

‘Ο ἀντιναίαρχος Δεριγνῆς-

Α’. “Ἄρθ. Οἱ καπετάνοι καὶ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς; ὅσοι δὲν εἶναι Ἀθηναῖοι, θέλουν ἐκβῆ μὲ τὰ ὅπλα καὶ πράγματά των.

Β’. Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ αἱ Ἀθηναίων οἰκογένειαι θέλουν ἐκβῆ χωρὶς ὅπλα, μὲ τὰ πράγματά των ὅμως, καὶ θέλουν ὑπάγει εἰς τὰ ὄστατηά των καὶ χωρία των, ὅπου ὁ πασᾶς ὑπόσχεται νὰ τοὺς δώσῃ τὰ ὑποστατικά των καὶ νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ζωὴν καὶ ἴδιοκτησίαν των.

Γ’. ‘Ἐὰν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀκροπόλεως δὲν συμφωνήσουν νὰ δεχθοῦν τὰ δύο πρῶτα ἄρθρα, ὁ πασᾶς στέργει νὰ έλθῃ εἰς τὸν τόπον τὰ ἀκόλουθα, καὶ ἡ φρουρὰ νὰ ἐκλέξῃ ὅποιον θελήσῃ.

Γ’ (δις). Οἱ ἀρχηγοὶ, οἵτινες ὑπέγραψαν τὸ γράμμα, ἐννέα τὸν ἀριθμὸν, θέλουν ἐκβῆ μὲ τὰ ὅπλα καὶ πράγματά των, καὶ καθεῖς ἐξ αὐτῶν θέλει ἐχει 15 ἀνθρώπους παρομοίως ὠταλισμένους. Οἱ ἄλλοι στρατιῶται θέλουν ἐκβῆ χωρὶς ὅπλα, καὶ ὅλα τὰ ἄτομα κάθε ἡλικίας καὶ γένους Ἀθηναίων καὶ ἄλλων θέλουν ὑπάγει ἐλεύθερως, διὰ νὰ ἐμβαρκηθοῦν μὲ όλα τὰ πράγματά των.

νὰ εἶναι ὀφέλιμος διὰ τὰ δύο μέρη.

‘Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετήσω.

‘Ἡτὸν δὲν εἶναι κάνεν Ἀγγλικὸν πολεμικὸν πλοῖον  
‘Ο κυβερνήτης Δεριγνῆς.

τόκριτος.—Μαΐου 20. 1827, Ἀκρόπολις.

Κύριε Κυβερνήτε!

φρουρὰ τῆς Ἀκροπόλεως σᾶς εὐχαριστεῖ κατὰ πολλὰ διὰ τὸν κόπον ὃσου ἐλάθατε πρὸς ὄφελός της.

Μήνυ ἔχουσα τὸν καιρὸν νὰ ἀποκριθῇ ἀπέψει λεπτομέρειαν, θέλει τὸ κάμει αὔριον. Τέλος πάντων ἡ φρουρὰ λαμβάνει τὴν ἐλευθερίαν νὰ παρακαλέσῃ τὸν Κ. Κυβερνήτην, ἀν ἡτο δυνατὸν, νὰ εἰδωσιν εἰς περὶ τούτου καὶ κανένα Κυβερνήτην Ἀγγλον.

ντὴ ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρέρθησῃ τὸ σέβαστης καὶ παρακαλέσῃ τὸν Κ. Κυβερνήτην, διὰ νὰ στείλῃ αὐδον κανένα νὰ λάθῃ τὰ πραθλήματά μας.

Πρὸς τὸν Κ. Κυβερνήτην, κ. τ. λ.

Γράμμα ἔτερον πρὸς τὸν Κ. Δεριγνῆν.

Κύριε Ναύαρχε!

Κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ἀρχιστρατήγου μας Τσούρτη, καὶ ἐντελῶς ἐμπιστευμένοις εἰς τὴν μεσολάθησιν καὶ ἐγλησιν ὃποῦ προσφέρετε, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς δηλοποιήσωμεν, ὅτι εἰμεθα ἔτοιμοι νὰ ἐξέλθωμεν ἀπ’ αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν μὲ ὅλην τὴν εἰς αὐτὴν φρουρὰν μὲ τὰς ἀκολούθους συμφωνίας.

Α’. ‘Η φρουρὰ νὰ ἐξέλθῃ μὲ ὅλην τὴν τελείαν τιμὴν, μὲ τὰ ὅπλα καὶ πράγματά της, διὰ νὰ ἐμβαρκηθεῖ εἰς τὸ παραθαλάσσιον.

Β’. Νὰ τραβιχθοῦν τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα ἀπὸ τὰς θέσεις των εἰς τὰ Μενίδια, καὶ ν’ ἀφήσῃ εἰς τὴν πυροβολικήν του διακοσίους.

Γ’. Διὰ νὰ ἡναὶ πλέον ἀσφαλῆς ἡ φρουρὰ εἰς τὴν ἔξοδόν της, νὰ μᾶς δώσῃ ὁμήρους ἐκείνους, τοὺς ὅποιους ἡμεῖς θέλομεν.

Δ’. Νὰ μᾶς δώσῃ ἐξῆντα ζῶα πρὸς μετακόμισιν τῶν ἀσθενῶν καὶ πληγωμένων.

Ε’. “Οσας ζωοτροφίας ἔχομεν, ἀν ἔχῃ εὐχαριστησιν μὲ τὴν συμφωνίαν ὃποῦ θέλομεν κάμει, νὰ τὰς κρατήσῃ ἀν δὲ τούταντίον, νὰ μᾶς δώσῃ τὰ ἀναγκαῖα ζῶα πρὸς μετακόμισιν αὐτῶν.

ΣΤ’. ‘Ο Κ. ναύαρχος Δεριγνῆς θέλει λάθε: τὸ βάρος, διὰ νὰ πάρῃ ὅλα τὰ συμφέροντα μέτρα, ἐνῷ ἡ φρουρὰ ὅλη ἐμπιστεύονται ἐντελῶς πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦτο, καὶ διότι ἔξεύρουν, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ Κ. ναύαρχου, καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους, τὸ ὅποιον παρουσιάζει, δὲν ἔμπορει νὰ ὑποφέρῃ, ὥστε ἡ συνθήκη νὰ λάθῃ τὴν παραμικροτάτην πείραξιν.

Διὰ τὰ ἄγωθεν ἄρθρα ἀφίνομεν τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὴν ἔξοχότητά σας νὰ κάμη, ὅπως γνωρίζει. Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν Κ. ναύαρχε, να σᾶς παρακαλέσωμεν, νὰ μᾶς πληροφορήσετε διὰ τὰ μέτρα ὃποῦ ἐλάθετε πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐχομεν τέτταντην νὰ εἰμεθα μὲ τὴν πλέον ὑψηλὴν ὑπόληψιν Τὴν 21 Μαΐου 1827 Ακρόπολις. Ταπεινοὶ θῶλοι σας

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς φρουρᾶς.

**Δ.** "Ολοι οι Οθωμανοί κάθε ήλικίας και γένους, οι οποίοι εύρισκονται εἰς τὸ φρούριον, θέλουν σταλῆ τοὺς πατέρας.

**Ε.** "Οὗτος, ὅστις χωρίζει τὸ φρούριον ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Καλίας, θέλει μείνει ἀδειος ἀπὸ τὰ Γουρκικὰ στρατεύματα ἐκτὸς τοῦ Φιλοπόλεως, ὅσου θέλουν εἶναι.

**Ζ.** Τρεῖς ἀξιωματικοὶ Γάλλοι και Αὐστριακοί, και τρεῖς τοῦ πασσᾶ, ἐξ ὧν ὁ Καρταναγας, ὁ Ιζοχαντάραγας, ὁ Βοϊζόνδας Σαλήχμπεης θέλουν συνοδεύσει τὴν κολόναν ἕως εἰς τὸν τόπον τοῦ ομβακαρίσματος.

**Η.** Εξῆντα ἄλογα θέλει δώσει ὁ πατέρας διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀσθενῶν και πληγωμέρων.

**Ι.** Τὸ φρούριον θέλει παραδοθῆ εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκεται κατάστασιν μὲ τὴν πυροβολικὴν, πολεμεφόδια, και τροφᾶς, ὅσας ἔχει μέτα.

**Θ.** Ο Πασᾶς ἡζεύρων ὅτι ἡμωρεῖ νὰ εὑρίσκωνται ὑπόνομοι γεμισμέναι, θέλει στείλει τρία ὑποκείμενα ἐμπιστευμένα του, τὰ δωοῖα θέλουν δεχθῆ ἄμα δεχθοῦν τὴν συνθήκην.

**Ι.** Αὐτὰ τὰ τρία ὑποκείμενα, ἐπειδὴ και οἱ "Ελληνες ἡμωροῦν νὰ στοχασθοῦν ὡς ἐνέχυρα εἰς τὰς χειράς των, θέλουν δώσει και αὐτοὶ ἄλλα τρία μετεγμένα, τὰ δωοῖα θέλουν δοθῆ ὀπίσω εὐθὺς, ἀφ' οὗ τὸ φρούριον ἀδειάσῃ.

**ΙΑ.** "Αν τύχη και τὰ ἐμπιστευμένα ὑποκείμενα τοῦ Πασᾶ, τὰ δωοῖα θὰ ἐμβουν μέσα εἰς τὸ φρούριον, ἥθελον εὔρει κάποιας ζημίας γενημένας εἰς τὰς ανηγάς η εἰς τὸν πύργον ἀπὸ τὰς ὑπόνομους μετὰ τὴν συνθήκην, τότε αὐτὴ η συνθήκη θέλει ἀναιρεθῆ.

**ΙΒ.** "Αμα δεχθοῦν τὴν συνθήκην, θέλουν συμφωνήσει τὴν ὥραν, εἰς τὴν ὁπούν αυθεντικήσει η ἐκτέλεσις.

Ο Αυτιναύαρχος Δεριγνής.

Απόκρισις.

Κύριε Ναύαρχε!

Η φρουρὰ τῆς ἀκρωτόλεως τῶν Αθηνῶν γνωρίζει, καθὼς λέγετε, ὅτι αἱ συμφωνίαι, αἱ δωοῖαι παρουσιάζονται διὰ τὴν συνθήκην εἶναι ὀφελιμώτεραι ἀπὸ ἑκείνας, τὰς δωοῖας ἐπαρουσιάσειν ὁ Κ. Λεβαγκ, μὲ δὲν ἔτι αἱ περιστάσεις μᾶς εἶναι αἱ ἴδιαι. Αὕτη η φρουρὰ γνωρίζει τόσον δῆλον λαμβάνετε διὰ τοῦτο, και σᾶς ἐκφράζει περὶ τούτου ἔλην τὴν εὐχαρίστησιν. Μία συμφωνία μᾶς παρουσιάζει, Κ. Ναύαρχε, ἐν ἐμπόδιον ἀδιάβατον δὲν ἐμπωροῦμεν ἡμεῖς νὰ χωρίσωμεν τὴν τύχην μας ἀπὸ ἑκείνην τῶν Αθηναίων διὰ τοῦτο ἥθελαμεν λείψει ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ἀνθωνιστήτος και ἡμεῖς. Εὰν οἱ Αθηναῖοι μετὰ τὴν ἐλευθέρωσίν των θελήσουν νὰ ἐπιστρέψουν, διὰ νὰ χαροῦν τὰ καλὰ, τὰ δωοῖα τοὺς προσφερετε, εἶναι κύριοι, και ὀσκοτὸς θέλει τελειώσει καλήτερα ἐντοῦ νὰ τοὺς ἀφήσωμεν ὅμως ἡμεῖς, χωρὶς αὐτοὶ νὰ θελήσουν, τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀδύνατον. Οτον διὰ τὰ πλα-

τὰ δωοῖα ζητεῖ νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ, ἡμεῖς, Κύριε Ναύαρχε, δὲν ἐμπωροῦμεν νὰ τὰ ἀφήσωμεν. Καπιτάνοι και στρατιῶται, Φρουρὰ και Αθηναῖοι θέλομεν δοκιμάστε τὴν αὐτὴν τύχην και ίσως, διὰ ν' ἀποφύγη κανέν συμβεβηκός, τὸ δωοῖον ἐμπωρεῖτε νὰ Θλάψη ἀκουστίως τὴν τιμὴν τοῦ Σερασκέρη, εἶναι συμφερότερον η φρουρὰ νὰ εἴναι ὀπλισμένη. Εξεύρετε, Κύριε Ναύαρχε, ὅτι μηνη ἡ διατάγη τοῦ Αρχιστρατήγου Τσούρτες μᾶς παρακινεῖ νὰ δώσωμεν αὐτὸ τὸ φρούριον. Αν δημος ἀπαιτοῦν ἀπὸ ἡμᾶς συμφοινίας ἀτίμους, ἔχουμεν τους τεόσους νὰ μακρύνωμεν τὴν ὑπεράσπισίν μᾶς πλέον διεξοδικού καιρού ίσως ἀφ' ὅτι ὁ Σερασκέρης στοχάζεται.

Ἐπιθυμοῦμεν, ὥστε μὲ τοὺς τρεῖς Οθωμανοὺς ἀξιωματικοὺς, τοὺς δωοῖους μᾶς σημειόνετε, νὰ εἴγαται και ὁ Βελίμ Κολιάμπτος, και Λούλαγας Τσατάζης, και Μουσταφάγας Γκέκας Σουγαρίνης. Σᾶς παρακαλεύμεν, καθὼς σᾶς είπωμεν και χθὲς, αἱ θέσεις νὰ εἴναι οδειατι.

τῇ 23 Μαΐου 1827, Ακρόπολις.

Οι Αρχηγοὶ τῆς φρουρᾶς

Απόκρισις.

Μέτα τὴν χθεσινήν σας ἐπιστολὴν και τὰς ἐκφράσεις τῆς ἐμπιστοσύνης, τὰς δωοῖας μὲ διευθύνετε τελείοντες, μετεχειρίσθη ὅλα τὰ δυνατά μου διὰ νὰ σᾶς κάμνω τὰς πλέον ὀφελίμους συμφωνίας. Απήλαυσα ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τὸν πατέρα τὰ ὄσλα δι' ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς, ἐπειτα πέντε, δέκα, και δεκατέστε ἀνθρώπους ὄπλισμένους δι' ἕκαστον ἀρχηγόν.

Λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν σας σήμερον τὸ πρωὶ, ἔβαλον νέα δυνατά. Ο πασᾶς δίδει τὰ ἐνέχυρα, τὰ δωοῖα σημειόνετε ἀλλ' εἶναι ἀποφασισμένος νὰ μὴν ἀφήσῃ τὰ ὄσλα εἰς ὅλην τὴν φρουράν. Δὲν τὸ θέλει, ἀλλ' οὔτε ἐμπωρεῖτε νὰ τὸ κάμη και θέλει νὰ περιμένῃ τὰς ἀμοιβὰς τοῦ καιροῦ.

Αφίνω τὸ στρατόπεδον χωρὶς ἐλωδία τοῦ νὲ τὸν ἀλλάξῃ η ἀπόθασί του, και μὲ τὴν λύτην τοῦ ὅτι δὲν ἡμωρεῖσα νὰ σᾶς ὀφελήσω εἰς συμβιβασμὸν, ὅστις ὡς πρὸς ἐμπωρεῖτε νὰ εἴναι πολλὰ στοινδαῖος.

Φανήθητε (και πρέπει νὰ σᾶς τὸ εἰτώ τελείων) μήπως η πολλὰ μεγάλη φιλαυτία σᾶς φέρῃ ίσως εἰς τὴν περιστασιν τοῦ νὰ μὴν ἀπολαύστε πλέον κάμψιαν συνθήκην.

Ο Αυτιναύαρχος Δεριγνής.

Μὲ τὸν γραμματοκομιστὴν τῆς παρούσης ἐπιστολῆς δι Κύριος Δεριγνής, ἐμήνυσεν εἰς τοὺς ἐν Ακρόπολει ὅτι βιάζεται ν' ἀναχωρήσῃ, ως φέρων εἰς τὴν φρεγάταν τοῦ τοῦ ἀδελφὸν τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει Ιιρέσβεως τῆς Γαλλίας, και ὅτι ὑπερέον δὲν θέλουν τὸν εὐρεῖ.

Ἐγειναν δὲ ὄμιλίαι ἐκ στόματος πρὸς τοὺς γραμματοκομιστὰς περὶ τῆς δισκολίας ταύτης, ὅτι δὲν εἴναι δυνατὸν νὰ γένητι, ἀν δὲν ἀφήσῃ τὰ "οπλα εἰς ὅλην ἐν γένει τὴν φρουράν. Τέλος πάντων ἔρχεται με τὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ ἴδιος ἀντιναύαρχος Δεριγνής εἰς τὸ φρούριον, και διὰ στόματος μητερεύει στὸν ουρανό. Και οὕτως ἀνεχώρησεν ἐπί μως η φρουρὰ ἐκ τῆς θεσσαλονίκης.